

Апеляційний суд Кіровоградської області

Провадження № 11-кп/781/567/16
Категорія: ч. 1 ст. 121 КК

Головуючий у суді I інстанції Квітка О.О.
Доповідач у суді II інстанції Бондарчук Р.А.

УХВАЛА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

31.10.2016 року. Колегія суддів судової палати у кримінальних справах апеляційного суду Кіровоградської області у складі:

головуючого судді Бондарчука Р.А.,
суддів: Ремеза П.М., Широкоярід Р.В.,
з участю: секретаря Ковальової Н.Д.,
прокурора Добрової Н.І.,
захисника ОСОБА_3,
обвинуваченого ОСОБА_4,

розглянувши у відкритому судовому засіданні у м. Кропивницькому кримінальне провадження № 12015120170000680 за апеляційною скаргою прокурора на вирок Кіровоградського районного суду Кіровоградської області від 22 квітня 2016 року, яким

ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_1, уродженця с. Велика Виска Маловисківського району Кіровоградської області, громадянина України, українця, з базовою загальною середньою освітою, який одружений, має на утриманні 3 малолітніх, 1 неповнолітню дитину та 2 батьків похилого віку, працює приватним підприємцем, зареєстрований за адресою: АДРЕСА_1, проживає за адресою: АДРЕСА_2, раніше не судимий,

визнано винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 121 ч. 1 КК України та призначено покарання у виді позбавлення волі на строк 5 років.

На підставі ст. 75 КК України, звільнено від відбування покарання з випробуванням з іспитовим строком на 3 роки та з покладенням обов'язків, передбачених ст. 76 КК України.

Цим же вирокком вирішено питання про речові докази у кримінальному провадженні, -

ВСТАНОВИЛА:

Вирокком суду першої інстанції ОСОБА_4 визнано винуватим за скоєння умисного тяжкого тілесного ушкодження, небезпечного для життя в момент заподіяння, вчинене за таких обставин:

21.05.2015 року, приблизно о 20 год. 00 хв., ОСОБА_4, знаходячись в стані алкогольного сп'яніння, перебуваючи на території домоволодіння, що розташоване за адресою: АДРЕСА_2, під час сварки з ОСОБА_5, на ґрунті раптово виниклих неприязних відносин, наніс один удар ножем в ліву частину грудної клітини останньому, чим спричинив йому тілесні ушкодження, які відносяться до категорії тяжких тілесних ушкоджень, які є небезпечними для життя в момент спричинення. Після чого ОСОБА_4 свої дії припинив, а свідок ОСОБА_6, підхопивши потерпілого ОСОБА_5 за руки, допоміг йому вийти із домоволодіння.

В апеляційній скарзі прокурор, не оспорюючи юридичної кваліфікації дій обвинуваченого та доведеності його вини у вчиненні кримінального правопорушення, просить скасувати вирок суду першої інстанції у зв'язку з невідповідністю призначеного судом покарання ступеню тяжкості кримінального правопорушення та особі обвинуваченого, зокрема через його м'якість та ухвалити новий вирок, яким визнати ОСОБА_4 винним у вчиненні злочину, передбаченого ст. 121 ч. 1 КК України та призначити покарання у виді позбавлення волі на строк 6 років.

Свої доводи прокурор мотивує тим, що районним судом при призначенні покарання обвинуваченому помилково зроблено висновок, що виправлення та перевиховання обвинуваченого можливе без ізоляції від суспільства, з призначенням йому покарання у вигляді позбавлення волі на певний строк, у відповідності до ст. 75 КК України, з встановленням випробувального терміну.

Свої доводи мотивує тим, що обвинувачений вчинив тяжкий злочин, в стані алкогольного сп'яніння, після вчинення злочину допомоги потерпілому не надавав та зник з місця події, а в подальшому постійно змінював своє місцеперебування і досить тривалий час перебував у розшуку.

Тому, прокурор вважає, що призначене ОСОБА_4 покарання не може виконати своєї мети, визначеної ст. 50 ч. 2 КК України та сприяти виправленню обвинуваченого і запобіганню вчиненню нових злочинів, як обвинуваченим так і іншими особами, оскільки за своїм розміром є явно несправедливим.

Заслухавши доповідача, думку прокурора, який підтримав доводи апеляційної скарги прокурора та просив її задовольнити, обвинуваченого та його захисника, які заперечили щодо задоволення апеляційної скарги прокурора та просили залишити вирок без змін, провівши судове слідство в обсязі дослідження матеріалів провадження, що характеризують особу обвинуваченого, вивчивши матеріали кримінального провадження та обговоривши доводи апеляційної скарги, колегія суддів вважає, що апеляційну скаргу прокурора слід залишити без задоволення, з таких підстав.

Досудове розслідування у даному кримінальному провадженні проведено відповідно до вимог кримінального процесуального закону, а викладені у вирокі суду висновки про винуватість ОСОБА_4 у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 121 ч. 1 КК України, ґрунтуються на сукупності зібраних по справі доказів, які у повному обсязі, відповідно до вимог параграфу 3 глави 28 КПК України, досліджені судом першої інстанції під час судового розгляду справи, та є взаємоузгодженими між собою і відповідають фактичним обставинам справи.

Належність та допустимість доказів у кримінальному провадженні, а також правильність кваліфікації дій обвинуваченого за ст. 121 ч. 1 КК України у колегії суддів сумнівів не викликає. Тому, колегія суддів відповідно до вимог ст. 404 КПК України, переглядає судові рішення в межах апеляційної скарги.

Оцінивши дослідженні у кримінальному провадженні докази в їх сукупності, колегія суддів вважає, що суд першої інстанції обґрунтовано дійшов висновку про доведеність винуватості обвинуваченого ОСОБА_4 та правильно кваліфікував його дії за ст. 121 ч. 1 КК України, як вчинення умисного тяжкого тілесного ушкодження, небезпечного для життя в момент заподіяння.

Доводи апеляційної скарги прокурора стосовно невідповідності призначеного покарання тяжкості кримінального правопорушення та особі обвинуваченого у зв'язку з його м'якості, колегія суддів вважає необґрунтованими та належним чином не вмотивованими.

Як вбачається із матеріалів кримінального провадження, зокрема із оскаржуваного вироку місцевого суду, обставини, на які посилається прокурор у своїй апеляційній скарзі, як на такі, що їх не достатньою мірою враховано при призначенні покарання, судом першої інстанції враховані.

Відповідно до ч. 2 та 3 ст. 50 КК України покарання має на меті не тільки кару, а й виправлення засуджених, а також запобігання вчиненню нових злочинів як засудженими, так і іншими особам.

Покарання не має на меті завдати фізичних страждань або принизити людську гідність.

Згідно ч. 2 ст. 65 КК України, особі, яка вчинила злочин, має бути призначене покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження нових злочинів.

Призначаючи покарання, у кожному конкретному випадку суди мають дотримуватися вимог кримінального закону й зобов'язані враховувати ступінь тяжкості вчиненого злочину, дані про особу винного та обставини, що пом'якшують і обтяжують покарання.

Так, при призначенні ОСОБА_4 покарання, суд першої інстанції відповідно ст. 65 КК України належним чином врахував ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, яке відноситься до категорії тяжкого злочину, (проте тяжких наслідків від злочину не наступило), особу обвинуваченого, який раніше до кримінальної відповідальності не притягувався, вперше вчинив злочин, одружений, має на утриманні неповнолітню та 3 малолітніх дітей, оскільки крім двох власних дітей утримує самостійно, зокрема, племінницю після смерті сестри і онуку, (так як донька обвинуваченого є матір'ю одиначкою), а також батьків похилого віку, яким постійно допомагає у зв'язку з їх хворобливим станом здоров'я (т.2 а.п. 259, 266, 268-271, 279-286, т. 3 а.п. 198-199,) має

постійну роботу - працює приватним підприємцем (т. 2 а.п. 262-265), за місцем свого проживання, за місцем навчання дітей, як батько, та за місцем проживання батьків характеризується виключно позитивно (т. 2а.п. 261, 267, 274-275, 278, 282-284), на обліку у лікаря психіатра та лікаря нарколога не перебуває, має хронічні тяжкі захворювання, в зв'язку з чим у червні 2016 року проведено оперативне хірургічне втручання (т. 2 а.п. 273, т. 3 а.п. 196, т. 4 а.п. 1-2, 46). Згідно наданих стороною захисту медичних документів на момент розгляду провадження в апеляційній інстанції ОСОБА_4 потребує госпіталізації та лікування у зв'язку з гіпертонічною хворобою II ступеню та хронічним обструктивним бронхітом, шийного остеопорозу, геморою II ступеню. Обставинами, які пом'якшують покарання обвинуваченого, судом обґрунтовано визнано щире каяття у вчиненому, повне відшкодування потерпілому матеріальної та моральної шкоди (т. 3 а.п. 191-195, 197). Обставиною що обтяжує покарання вчинення злочину особою, що перебуває в стані алкогольного сп'яніння.

Судом першої інстанції хоча і не вмотивовано, але належно ураховано позицію особи, яка є потерпілою від скоєного злочину, який сам перебуваючи в стані алкогольного сп'яніння, образив обвинуваченого, тобто, був ініціатором конфлікту та неодноразово, як в суді першої інстанції (т. 4 а.п. 1-2,) так і в свої письмовій заяві до суду апеляційної інстанції (т. 4 а.п. 43) просив не призначати обвинуваченому покарання у виді позбавлення волі та застосувати звільнення від покарання з випробуванням на підставі ст. 75 КК України.

Крім того, колегія суддів враховує, що пройшов значний час з моменту вчинення кримінального правопорушення, ОСОБА_4 будь-яких порушень громадського порядку не допускав та на даний час не представляє небезпеки для суспільства.

За таких підстав, колегія суддів, із урахуванням особи обвинуваченого та зваживши інші обставини справи, керуючись ч. 2 ст. 50, ч. 2 ст. 65 КК України погоджується з судом першої інстанції про можливість перевиховання та виправлення обвинуваченого при призначенні йому мінімального покарання, у виді позбавлення волі, що передбачено санкцією даної статті закону, з звільнення його від відбування покарання з випробуванням на підставі ст. 75 КК України та з покладенням обов'язків, передбачених ст.76 КК України.

Безпідставними, з огляду на вище викладене, колегія суддів визнає доводи прокурора щодо зміни вироку в частині призначеного покарання за ч. 1 ст. 121 КК України внаслідок невідповідності призначеного покарання тяжкості і обставинам вчиненого злочину та особі засудженого. Крім того в апеляції прокурора не наведені переконливі та обґрунтовані доводи щодо необхідності призначення покарання у виді позбавлення волі строком на 6 років, а вказані в апеляції прокурора твердження не можуть служити підставою для призначення більш суворого покарання.

Колегія суддів вважає, що призначене судом першої інстанції покарання із застосуванням ст. 75 КК України достатнє для виправлення та перевиховання ОСОБА_4, відповідає цілям та загальним засадам призначення покарання, через які реалізуються принципи законності, справедливості, обґрунтованості та індивідуалізації покарання.

За таких обставин, апеляційна скарга прокурора задоволенню не підлягає, а тому вирок суду першої інстанції слід залишити без зміни.

Керуючись ст.ст. 376, 404, 405, 407, 418, 419, 424 КПК України, колегія суддів, -

ПОСТАНОВИЛА:

Апеляційні скарги прокурора, який приймав участь в розгляді справи судом першої інстанції - залишити без задоволення, а вирок Кіровоградського районного суду Кіровоградської області від 22 квітня 2016 року щодо ОСОБА_4 - без змін.

Ухвала апеляційного суду Кіровоградської області набирає законної сили негайно після її проголошення, та може бути оскаржена у касаційному порядку до Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ протягом трьох місяців з дня проголошення судом апеляційної інстанції.

Судді:

Р.А. Бондарчук

П.М. Ремез

Р.В. Ширококоряд